

AĞDABAN SOYQIRIMI – Kəlbəcərin işgalindən bir il öncəki faciə...

Kəlbəcərin işgalindən bir il öncə erməni silahlı birləşmələri tərəfindən törədilmiş Ağdaban faciəsi Ermənistanın Azərbaycana təcavüzünün ən qanlı sahifələrindən biridir.

Ağdaban kəndi Kəlbəcər rayonunda, Ağdaban çayının sağ sahilində, Ağdaban dağının yamacında, Murovdaş silsiləsinin canub atayında, rayon mərkəzindən 36 km şimal-şərqdə yerləşir. 1992-ci il aprelin 7-dən 8-nə keçən gecə Ermənistan silahlı birləşmələri Dağlıq Qarabağdakı separaçı erməni quldur dəstələrinin köməyi ilə Ağdaban və Cəygovuşan kəndlərinə hücum ediblər. Daşnaklar Ağdaban kəndinə soxurlaşq 130-dan çox evi tamamilə yandırıblar, 779 nəfər dinc sakına divan tutublar. Onlar yaşlı, qoca, qadın, uşaq demədən dünyada görülməmiş an qəddar əsullarla dinc əhalini qatla yetirərək soyqırımı akti törədiblər. Bu faciə zamanı 32 nəfər amansızcasına qatla yetirilib, 8 nəfər 90-100 yaşlı qoca, 2 azyaşı uşaq, 7 nəfər qadın diri-dirisi odda yandırılıb. Hamçinin 2 nəfər itkin düşüb, 12 nəfərə ağır badan xəsarət yetirilib, 5 nəfər isa girov götürüllər.

Bir neçə günlük talandan sonra erməni quldurları Kəlbəcər özünü müdafiə qüvvələrinin və yerli sakınların aks hücumu qarşısında duruş gatira bilməyərək kəndi tərk ediblər. Facianın ağır müsibətlərini görmüş, evləri viran qoyulmuş ağdabənilər doğma kəndlərini yenidən bərpa edib yaşamağa başlayıblar.

Lakin 1993-cü il mart ayının 27-də erməni quldurları Kəlbəcər rayonuna hücum zamanı Ağdabanı yenidən təcavüze maruz qoyublar. Beləliklə, kənddə ikinci faciə törədilib. Ağdabana ikinci dəfa hücum Kəlbəcərin tamamilə Ermənistan tərəfindən zəbt olunması demək idi. Bundan sonra Kəlbəcər hər tərəfdən mühasirəyə alınaraq 1993-cü il aprel ayının 2-dək erməni silahlı birləşmələri tərəfindən tamamilə işgal edilib.

Ağdabanda yalnız soyqırımı təratmadılar. Erməni quldurları tərəfindən tarix, memarlıq və mədəniyyət abidələri dağıldı,

müqaddas ziyrətgah və mazarlıqlar təhjir olunaraq mahv edildi. Bu kədən yetirdiyi Ağdabanlı Qurban böyük sərkərdə Şah İsmayıllı Xatain'in silahdaşı olan Miskin Abdal ocağının nəslidə davamçısı idi. Bu ocaq manaviyyatımızın beiyi kimi erməniləri olduqca ciddi narahat edirdi. Mahz ona görə da Azərbaycan adəbiyyatına misilsiz töhfələr vermiş, xalqımızın avazsız manevi xazinası olan Ağdabanlı şair Qurbanın və onun oğlu klassik aşiq şeirinin ustadlarından Dədə Şəmsirin alyazmalarını yandırıraq badi ırsını, bütün külliyyatını mahv ediblər.

Ağdaban faciəsi törədilmə spesifikasına və xarakterinə görə BMT-nin Baş Assambleyesi tərəfindən 9 dekabr 1948-ci il tarixdə qəbul olmuş "Soyqırımı cinayətinin qarşısının alınması və ona görə cazalandırma haqqında" Konvensiyonun müddəalarına tam uyğundur.

Ümuman Kəlbəcər rayonunun ahalisi isə ölkəmizin 56 rayon və şəhərinin 707 yaşayış məntəqəsində qəçqınlıq şəraitində yaşayır. Kəlbəcər arazisində qalmış 13.000-dək fərdi mənzil, 37.852 ha meşa sahəsi indi de talan olmayıdadır. BMT-nin və ATƏT-in prinsiplərinə zidd olaraq 1999-cu ildən rayon arazisində ermənilərin maskunlaşdırılmasına başlanılıb.

1993-cü ilin qiyamlarına görə Kəlbəcərin xalq təsərrüfatının 703 milyard 528 milyon rubl ziyan vurulub. İşğal natiçində Kəlbəcərdən 53.340 nəfər adam qovulmuş, 50 dinc sakın öldürülmiş, 20 nəfər isə asır götürülmüş və itkin düşmüşdür.

Kəlbəcərin işgalindən sonra 3205 sayılı iclasda BMT Təhlükəsizlik Şurası 822 sayılı Qətnamə qəbul edib. Qətnamada bütün işğalçı qüvvələrin Kəlbəcər və Azərbaycanın digər işğaldakı rayonlarından dərhal çıxarılması tələb olunur. Lakin indiyadək hamim qətnamədən irali galan hər hansı ohdəlik yerinə yetirilməyib. ♦

İlham Fətəliyev